

חנה מרון תופסת את פוקס *
מה יקרה —

יהודה פוקס. בחורה הראשונה, שעה ש' חנה היתה צריכה להרים בתנופה את פוקס, להטילו מעבר לכתפה, ולהכותו בצתארו, חששה לגעת בו עוד לפני שלמדה את התרגילים. "מה יקרה אם ישבור רגל או את הידיים?" שאלה בדאגה. לצורך הנסילה היו באו מורגנים מיוחדים עבור פוקס, אולם הוא מכין כבר את עצמו לכמה, עליה לא יהיו מורגנים. ● אגב, שאול ביבר, קצין החינוך של גייסות-השריון, הפך לא מכבר אב לבת. הידיעה הגיעה אליו בתצות הלילה. ביבר נטל עימו את ידידו, **דן בראמון** ושחקן הקאמרי **אורי לוי**, ובשעה שתיים אחר-תצות התגנבו דרך פירצה בגדר בית החולים בלינסון. הם הצליחו להגיע עד לימילדת. דן הרגיע אותה במילים: "אנחנו האבא" וכולם נשקו לה לפי התור. ● תק רית בלתי נעימה אירעה לאחרונה למלכת היופי **אסתר כפיר**, שעה שביקרה ב' חברת יידי במועדון התיאטרון החיפאי. היא קרעה עם ידידה בחיסוס לוחט, ותוך כדי ריקוד התפתחה בינם לבין זוג בני טשטש עשרה התחרות סמויה. בסוף הריקוד, לקול מחיאת-הכפיים של הקהל שעמד מסביב, ניגש מנהל המועדון, עם בקבוק משקה קטן בידו, אל המלכה והכריז: "לנערה היפה ביותר...". הקהל הפסיקו בועקות-מתאה, והמנהל נאלץ למסור את השי הסמלי לידו בת הזוג השני, צעירה חגיגית בשם **איכט ואקרמ**, המופיעה במועדון החיפאי.

★ ★ ★

תסרוקת אשת האלוף

החתייה המרשמה ביותר שהביאה עימה

★ ★ ★
מכה לחבר

התפתעה האחרונה של התיאטרון הישראלי, **שולמית אדר**, הכובשת את לב הצופים בתפקיד הנערה הנכה במחזה ביבר-הזכוכית המוצג על ידי תיאטרון זיית, זוכה לאחרונה לביקורים רבים ותכופים מאחורי הקלעים. כי רבים מהצופים מסרבים להאמין שאין היא נכה במציאות. ● כתבי העתונות שהוזמנו השבוע לחזות ב' צילומי הסרט סאלה שבתי, נתקלו בצורה מקורית של שיכנוע לכתוב טובות על ה' סרט. כל אחד מהם קיבל המחאה על סכום של לירה אחת, עליה היתה מודפסת תמונתו של **חיים טופול** בתפקיד סאלה. אולם על ההמחאה היתה רק חתימתו של מפיק הסרט **מנחם גולן**, ואילו הבנק פורע את ההמחאה רק בחתימת שלושת מפקי ה' סרט: **גולן**, **טופול** ו**אפרים קישון**. ה' כתב **יהושע שגיא** החליט שאותו אי אפשר לשחד בסכום כה זעיר, דרש שיושמו לו המחאה על סכום של מאה ל"י. טופול וגולן חתמו על המחאה כזו. עתה נותר לו לקבל רק את חתימתו של קישון, דבר שנחשב מעבר ליכולת אנוש. ● תופעה חד' שה במשחקי הכדורגל התגלתה השבוע ל' צופים בתחרות בין קבוצות הפועל מרמת גן ומפתח תקוה, שנערכה בפתח-תקוה. מ'

— מפילה אותו ארצה —
— אם ישבור —

קות אירופיות או אמריקאניות. גירי נאלץ, איסוף למצוא את לחמו ב' תזמורת ריקודים. הוא ניגן במועדון טומי ביפו, אך הפסיק את עבודתו עקב סגירת המועדון, מבלי שקיבל את משכורתו. לאחר מכן עבד חקופה קצרה במועדון אדריה בתל-אביב, אולם פוטר מעבודתו בטענה כי אינו משתייך לאגודת-המנגנים הארצית. ה' סיבה האמיתית לפיטוריו: מורת-רוחם של הנגנים האחרים באותו מועדון, שחששו מ' תחרות.

● לבסוף נוכח גירי כי לא יוכל למצוא בארץ את מקומו, החליט לעזוב את ישראל. הוא הצטרף לתזמורת המלוכה את הזמרת יפה דיקוני, חסך תוך זמן קצר את הסכום הדרוש לכרטיסי-נסיעה רשם פניו לפאריז, שם מצפה לו עבודה באחת המעולות ש' בתזמורת הג'ז.

המצריות צעקה. מסיבת-הפרידה ש' ערכו לגירי חבריו, נגני הג'ז, היתה אולי אחת ממסיבות-הפרידה המזוהות והעצובות שהיו אי פעם. הם הזמינוהו עמם למועדון עומריאם היפואי, ביקשוהו לנגן אהם ל' פחות בלילה האחרון לשהותו בארץ.

גירי בא למועדון אחרי טיפוס התוכנית נהג מקובל הוא כי נגני הג'ז מזמינים את חבריהם, הנוכחים במקום, להחליטם בנגינה. אולם נגן כלי ההקשה סירב לפנות לגירי את מקומו. לבסוף, לאחר הפצרות רבות, התיר לגירי לנגן, והתזמורת עברה לסגנון הבלוז. הקהל המצומצם, שנכח אותה שעה במועדון, מחא כמיו בהתלהבות, אולם הדבר לא נשאחך, משום מה, בעיני עוברי המקום.

המלצר ניגש אל גירי, ביקש ממנו להס' סיק. "כאן לא גים סשן", נימק. גירי עזב את המקום, וחבריו הצטרפו אליו. הם נכנסו לאחד הבניינים החריבים למחצה שבסביבה, הצופה אל הים. לא היה מצבר-רוח לדבר, הם שכבו על הארץ, נעצו עיניהם בשמיים, עישנו מקטרת קטנה אשר עברה מאיש לאיש, ושקעו בהיות.

מאחורי הקלעים

גלגולו של ניגון

תקליט חדש, שיצא בקרוב לשוק ה' ישראלי, יכיל אוסף שירים מיוחד במינו. יהיו אלה שירי-איסורים, שמילותיהם ומנגי' נותיהם חוברו בידי אלמונים בבתי-הכלא הצבאיים של צ"ל. ביזמנו אסף גברי בנאי, איש להקת התרנגולים, שירים אלה, הרכיבם במסגרת תוכנית, אותה השמיע במועדון בכוח הירושלמי. חלק מהשירים וכו לפופר' לאריות רבה, הושרו בהזדמנויות שונות. המלחין יוחנן ורואי שמע אותם עוד בהיותו בפאריס. כשחזר לישראל החליט לעבד את המנגינות הפרמיטיביות. עתה עובדים גברי ויוחנן על הוצאת התקליט. "הוא עוד יהיה שארל אונאבור של ישראל", ניבא ורואי על בנאי הצעיר. ● **אחרי חודשים** של עבודה מאומצת עומדת שלישיית גשר-היר' קון להציג את עצמה בפני הקהל הישראלי. השלישייה, המורכבת מאריק איינשטיין, בני (ההודאים) אמדורסקי ויורם גאון, תגן את הנוף המוסיקאלי בארץ. סיפר אריק: "אני שטוט נהנה לבוא לחזרות. אין בזה הרבה תנועה, כי אנחנו לא תרנגולים, אבל לעומת זה יהיו משחקי אורות".

אנשים

זנב של ג'יראפה

נשיא-המדינה, **זלמן שז"ר**, נחל בעת ביקורו בבית הועד-הפועל, השבוע, ב**חזנא** המפורסם, שהועיף את פניו אליו. תמה שז"ר לפרש כעסה, ואז הסביר לו חונא: "**חיים וייצמן** זכר להזמין אותי לכנסית אחרי שנבחר לנשיא. **יצחק בן-צבי** גם כן זכר לכבדני בכנסית. ודחא אתה, שרק אני ואתה נותרנו מהראשונים, לא הזמנת אותי". הנשיא מיהר להזמין אותו להצטרף אליו לארוחה. חונא דחה את ההזמנה: "היית צריך להזמין אותי במועד!" ולא נכנס ל' מכוניתו של הנשיא. ● הדי שביתת האקדמ' אים נשמעו השבוע בעודת הכספים של ה' כנסת. ח"כ מפא"י **אברהם הרצפלד** קרא ברוגזה: "האקדמאים הם חסרי כל תר' בות!" על כך מיהר להגיב נציג חרות ב' ועדה, ח"כ (וד"ר למשפטים) **יוחנן ברר**: "אם כן, אני מודיע שאני מצטרף לאקדמ' אים". ● פנינת-השבוע בכנסת יצאה מפי שר-המשפטים, ד"ר **דוב יוסף**, שעה שפי השיב להצעת-חוק של ח"כ אגודת-ישראל, **שלמה לורנץ**, בדבר ביטול מעמדה ה' חוקי של האשה היודעה כציבור: "הכבר' הכנסת לורנץ", פנה השר, "האם אינך מח' שיב את המילים הרי את מקודשת ל' האם אתה לא מבחין בין איש ההולך לשכב עם אשה בלי שאמר את המילים האלה, לבין איש ההולך לאשה אחרי שאמר אותן?" ● הידיעה על כוונת מפא"י להקים זרם חינוך דתי, שיתחרה בחינוך הממלכתי-הדתי של ה' מפד"ל (ראה במדינה), העלתה השבוע כמה זכרונות על ראשת מלחמת ציד-הנפשות בין שתי המפלגות. סיפר סופר הצופה **יונה**

• מימין: שאול ביבר.

— מחייכת בנצחון —
— רגל או מיפרקת? —

אחר שכיום מחמירים בעונשים לגבי הכאת שחקני הקבוצה היריבה, מצא כדורגלן הפו' על רמת-גן, **שלמה לוי**, פיתרון. הוא מצא פורקן ליצירתו והכאת חברו לקבוצה, **צבי היימן**. היה זה אחרי שלפני המשחק מתח היימן את חברו כי נופה מסגל הנבחרת. ב' הפסקה, לעיני אלפי צופים, ניגש לוי אל היימן, הנחית לו מכה בשיניו, שבר לו חצי שן וקרע את חולצתו. בקושי שוכנע היימן לחזור למגרש ולהמשיך לשחק.